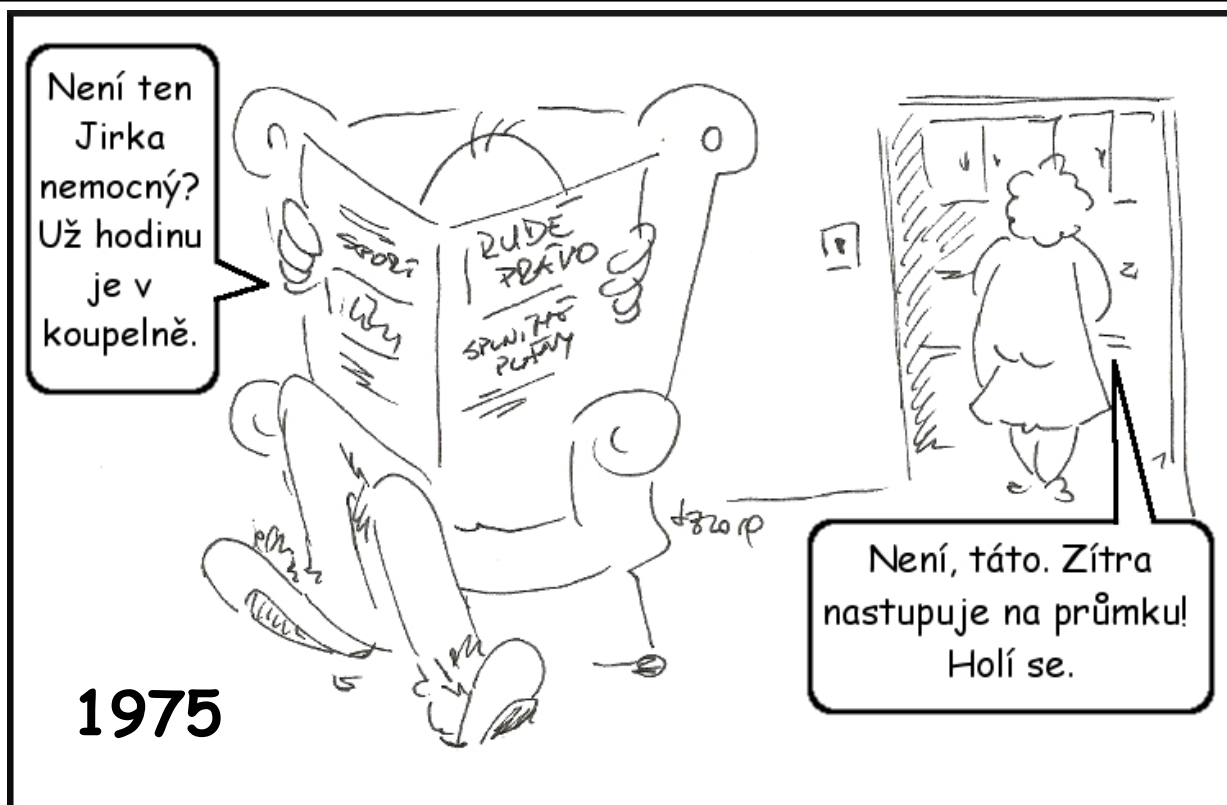

Kdysi
dávno... hrozně
dávno...

... v dobách, kdy vrcholem módy byly kalhoty do zvonu a "květák" na hlavě byl superúčesem, prostě v době, kdy modrá oční víčka neznamenal domácí násilí, ale sexy líčení... začal příběh.

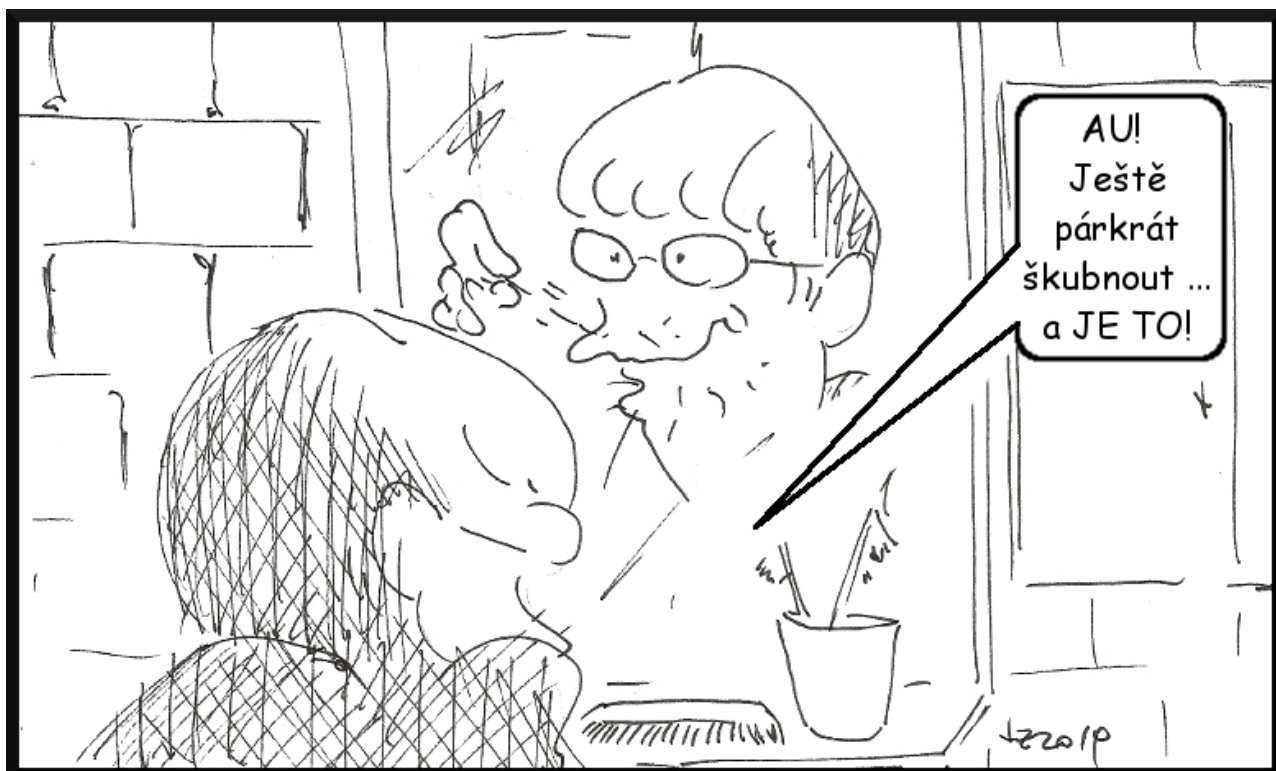

Není ten Jirka nemocný? Už hodinu je v koupelně.

Není, táto. Zítra nastupuje na prűmkul! Holí se.

1975

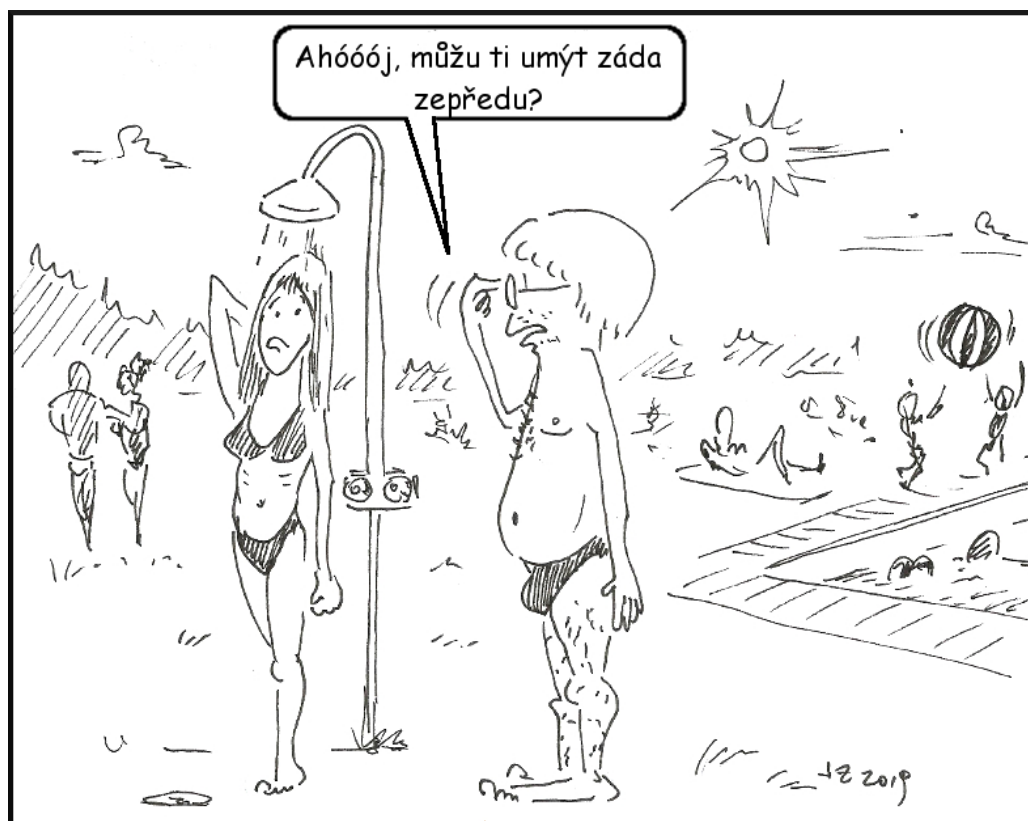
A tak, hladce oholen, stal se Jirka prvkem množiny podobně postižených jedinců...

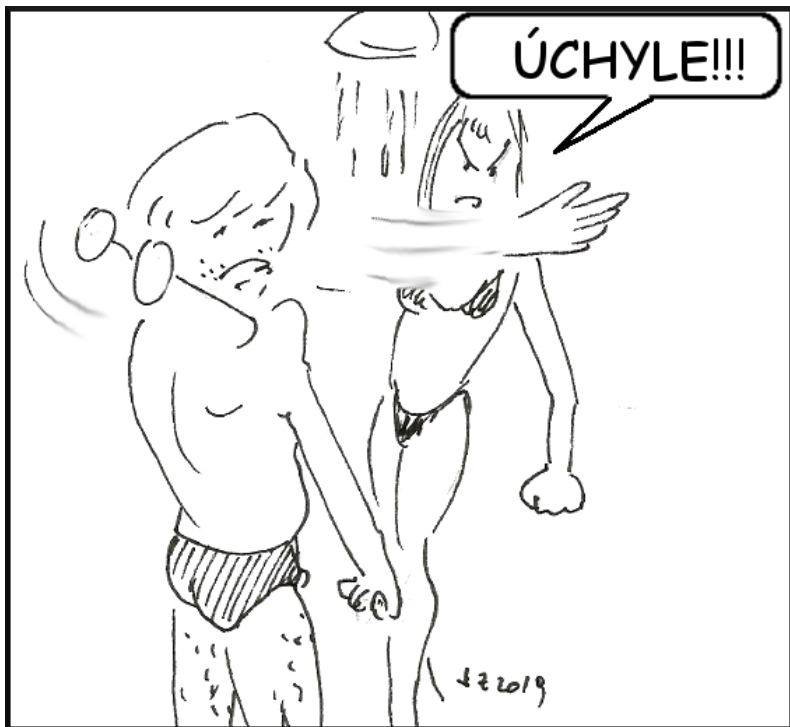

Čestní, spravedliví, odvážní, neúplatní...a
zasnění.

Léta utíkala
a mladým
mužům a
dívkám
(Jirka byl
MUŽ!) se
formoval
charakter.
Brzy začínali
poznávat, jak
krutá dokáže
být realita.

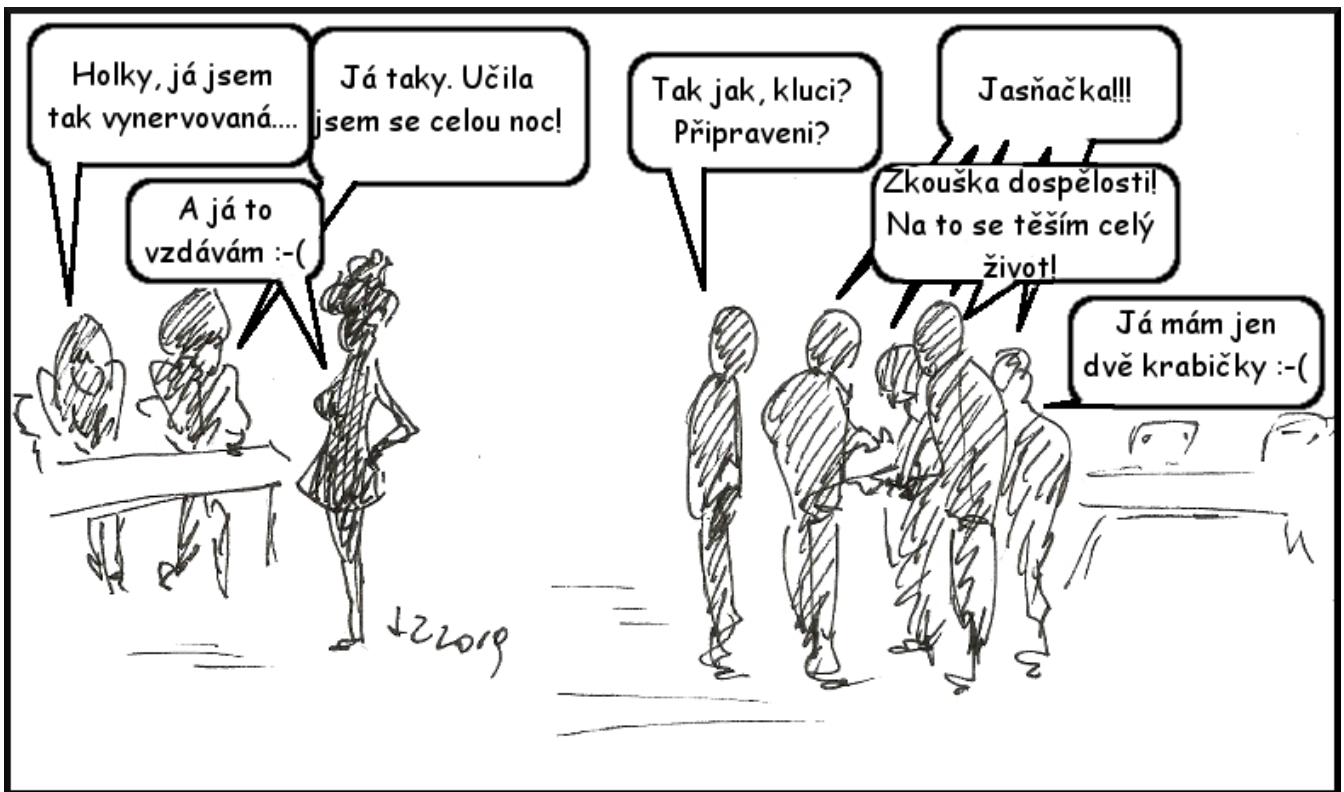
Objevovali svět a jeho pravidla. Zjišťovali, že ne vždy platí heslo: "Pravda a láska vítězí."

Probíjeli se životem a kupředu je nehnala jen pravda a láska, ale také neznámá síla. Jirka, podobně jako mnozí jiní, nesnášel deskriptivní geometrii, český jazyk, matematiku, ruský jazyk, občanskou výchovu a mnoho dalších předmětů. Ale mnohem více nenáviděl lopatu a krumpáč.

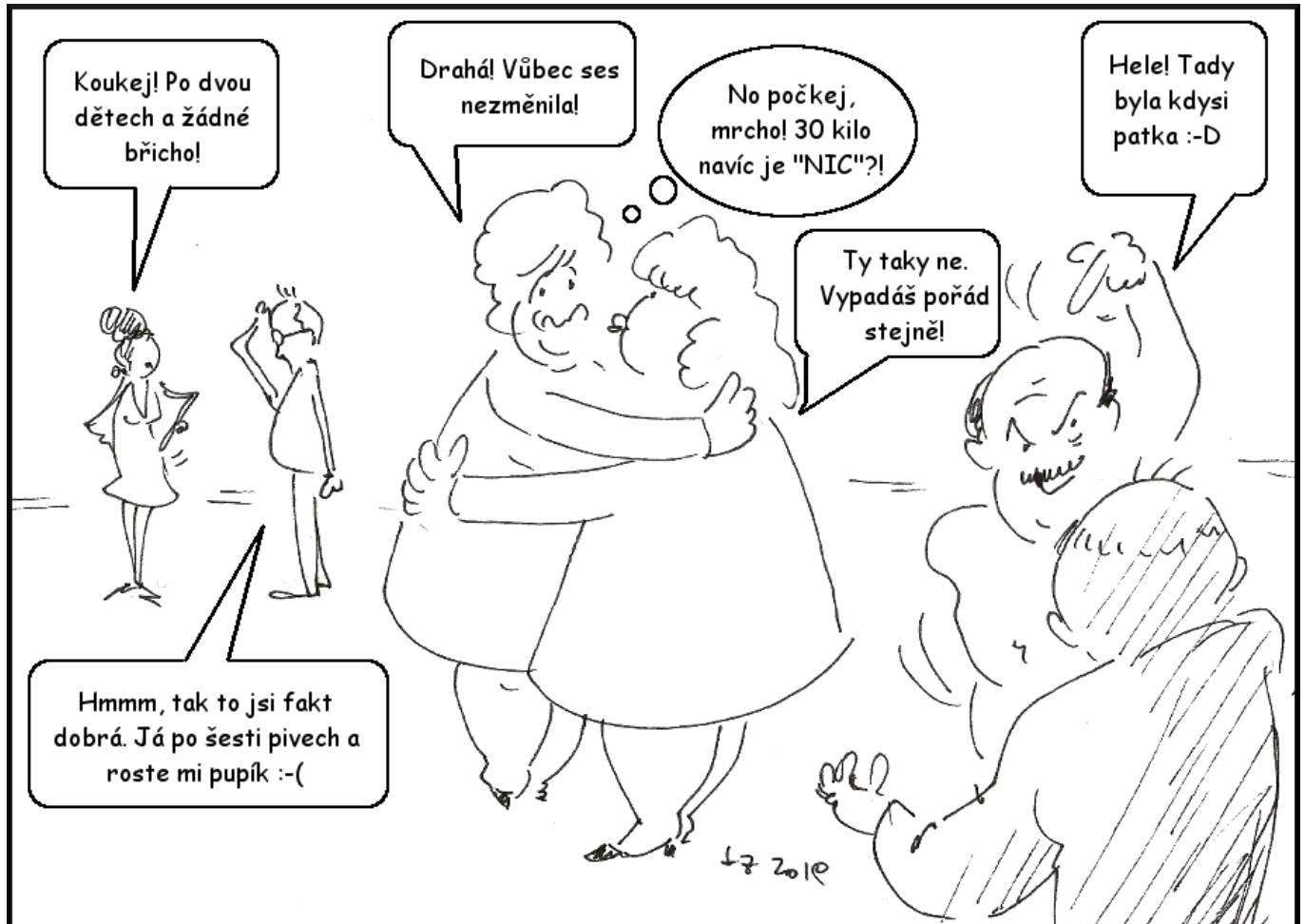

Pravda a láska vítězí, ale strach z lopaty je větší motivační faktor!

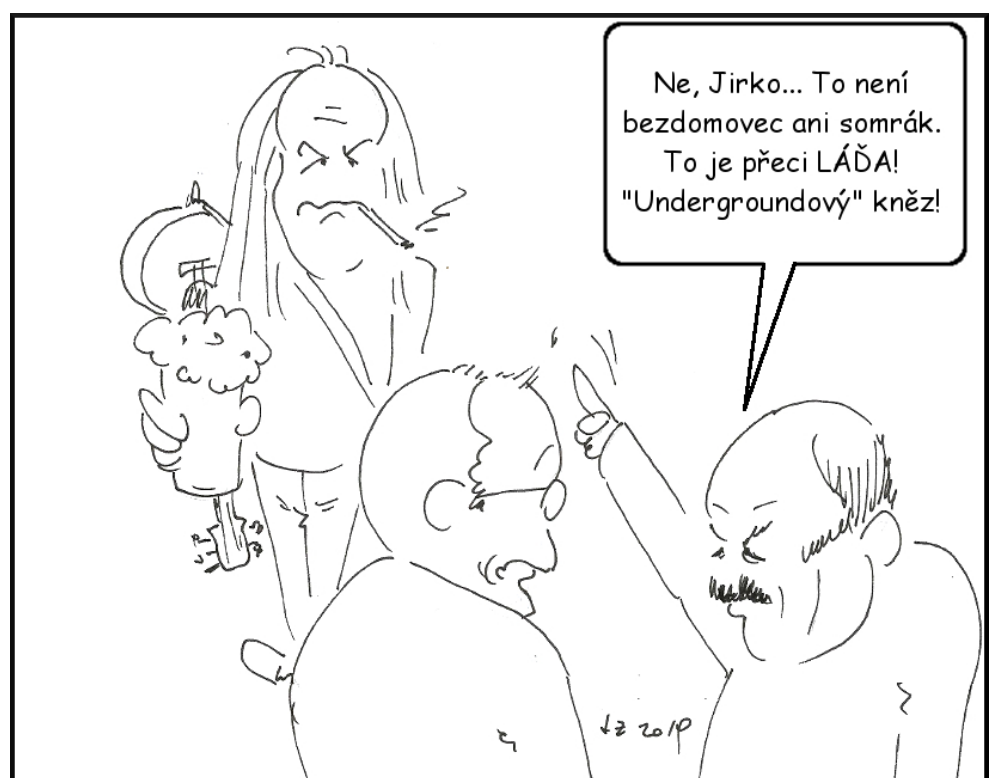
Roky plynuly a přišla ZKOUŠKA DOSPĚLOSTI.

Po maturitě se rozutekli do celého světa, ale přece jen jim to nedalo...a jednou za čas se sešli...

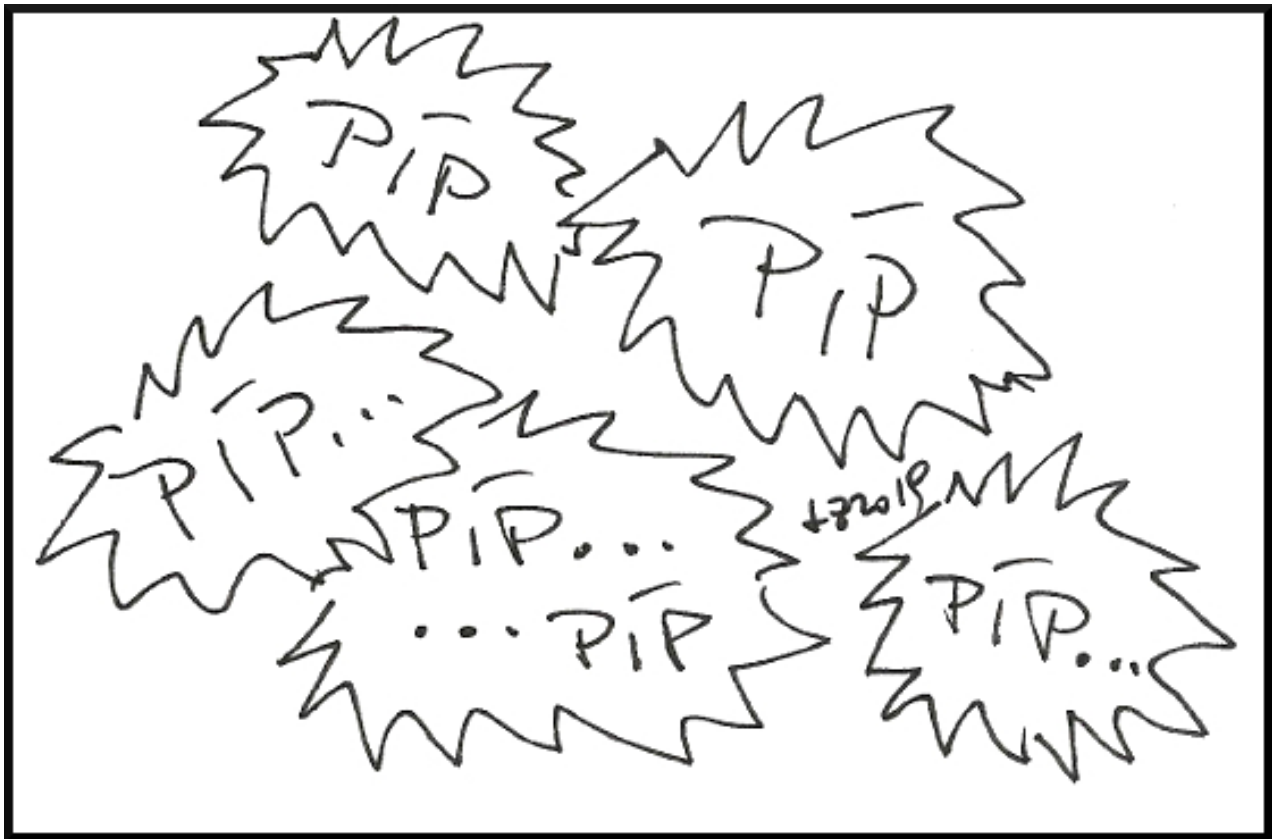
Jistě, všichni se hned poznali. Ani po létech se vůbec, ale vůbec nezměnili.

Nedělní ráno, 6:30, Ostrava-Hlavní nádraží

Mate tricet ctyri neprectenych SMS zprav.

Promin Jirko. Dnes
nemuzu.

Rano jsem si
zlomil nohu, sorac.

Chapej, prijedou
vnoucata...

Letos mi to
nevyjde, snad
nekdy pristel!

Manzelku chytil zlucnik, omluv me.

Teplota, zvracim,
prujem. Nejedu.

Smutný závěr? NIKOLI!!! Za čtyřicet let
to na 100% VYJDE ;-) !!!